

бопытство, за да видишь сраженіе-то.“ Давидовы-тъ братіе были горделивы и грубы, затова ги и отхвърлилъ Господь. Но Давидъ съ кротость и смиреніе прѣносилъ тѣхнѣ-тѣ грубость, и Богъ избралъ него. Господь унижава горды-тъ и возноси смиренны-тъ.

Чужди-тъ люди, които стояли при Давида, были много попривѣтливы. Тиі му отговорили: „който побѣди тогова исполина, него самъ царя-тъ ще награди: той ще даде дѣщеря си за побѣдителя, и къща-та бащина му ще бѣде освобождена отъ всякакви данъцы.“ Давидъ, който отъ все сърдце обичалъ отечество-то си, казалъ, че бы желалъ да ся удари съ исполина. Това обадили Саулу, и той заповѣдалъ да прѣдставятъ Давида прѣдъ него.

Като излѣзълъ прѣдъ царя, Давидъ казалъ: „Господарю! Не бой ся отъ ничто. Позволи ми да идѣ да ся ударѣ съ тоя Филистимлянинъ.“ Саулъ отговорилъ: „какъ можешъ ты да ся надѣшъ да надвѣшъ на тоя исполинъ? Ты едва токо что си излѣзълъ отъ дѣтинство-то, а той е мѣжъ, силенъ и отъ младость е привыкнѣлъ на бой.“

Давидъ отговорилъ: „кога пасехъ овцы-тъ на башѣ ми, то доходяше на-времени левъ и относяше еднѣ отъ овцы-тъ; азъ го настигвахъ и истѣргнувахъ овцѣ-тѣ изъ челюсти-тъ му; кога ми ся сопротивляваше, азъ го хващахъ за гърло-то и уморявахъ го, Левъ и мечкѣ сѣмъ убивалъ азъ, рабъ твой. Сѣщо така щѣ постѣпѣхъ съ тоя Филистимлянинъ. Какъ ся е осмѣлилъ той да поноси войскѣ-тѣ на Бога истиннаго. Господь, Който мя е избавлялъ отъ челюсти-тъ левскы и мечешкы, ще мя спаси и отъ рѣцѣ-тъ на Филистимлянина.“

„Иди съ Богомъ!“ казалъ царя-тъ. Саулъ заповѣдалъ да возложатъ Давиду на главѣ-тъ шлемъ мѣдень, да го облѣкѣтъ въ бронѣ, и припасалъ му собственный си мечъ. Давидъ, като ся попроходилъ назадъ — на прѣдъ въ това вооруженіе, намѣрилъ го твърдѣ тежко за него: той не былъ привыкнѣлъ на таково воинско облѣкло. „Азъ не могѣ да ходѣ въ това во-